

Euler spotyka Ramanujana

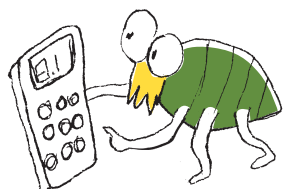
Jarosław GÓRNICKI

Big Bang. Leonhard Euler (1707–1783) zabłysnął w 1735 roku wzorem

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{\pi^2}{6}.$$

Jego pierwsze uzasadnienie było błędne [2], ale intuicja magiczna. Dowód, jaki podał w *Introductio...* (1748), nie budził już żadnych wątpliwości. Tożsamość Eulera wykażemy elementarnie.

Bogini Namagiri. Srinivasa Ramanujan (1887–1920) był genialnym samoukiem. Pozostawił około 3900 wzorów matematycznych. Wielu z nich nikt dotąd nie potrafił udowodnić. Dla Ramanujana były one tak oczywiste, że nie widział potrzeby ich uzasadniania (zob. Δ_{18}^3). Mawiał, że to bogini Namagiri z Namakkal zawdzięcza swe uzdolnienia matematyczne.

Dowód wzoru Eulera (styl Ramanujana)

$$\begin{aligned} 1 &= \frac{1}{\sin^2 \frac{\pi}{2}} \stackrel{(a)}{=} \frac{1}{4} \left[\frac{1}{\sin^2 \frac{\pi}{4}} + \frac{1}{\sin^2 \frac{3\pi}{4}} \right] = \\ &= \frac{1}{16} \left[\frac{1}{\sin^2 \frac{\pi}{8}} + \frac{1}{\sin^2 \frac{3\pi}{8}} + \frac{1}{\sin^2 \frac{5\pi}{8}} + \frac{1}{\sin^2 \frac{7\pi}{8}} \right] = \dots = \frac{1}{4^n} \sum_{k=0}^{2^n-1} \frac{1}{\sin^2 \frac{(2k+1)\pi}{2^{n+1}}} \stackrel{(b)}{=} \\ &\stackrel{(b)}{=} \sum_{k=0}^{2^n-1} \frac{2}{4^n} \cdot \frac{1}{\sin^2 \frac{(2k+1)\pi}{2^{n+1}}} \xrightarrow{n \rightarrow \infty} \frac{8}{\pi^2} \sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{(2k+1)^2}, \end{aligned}$$

więc wzór Eulera wynika z równości:

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \sum_{n \text{ nieparzyste}} \frac{1}{n^2} + \sum_{n \text{ parzyste}} \frac{1}{n^2} = \frac{\pi^2}{8} + \frac{1}{4} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2}. \quad \square$$

Dla „mięczaków”. Kto przeglądał rękopisy Ramanujana (dostępne w Internecie), wie, że to mieszanka niezwykle oryginalnych, zaskakujących pomysłów i ukrytej głębokiej wiedzy. Oto kilka podpowiedzi ułatwiających zrozumienie podanego dowodu.

(a) Korzystając z jedynki trygonometrycznej, wzorów $\sin 2x = 2 \sin x \cos x$ oraz $\cos x = \sin(x + \frac{\pi}{2})$, $x \in \mathbb{R}$, otrzymujemy:

$$\frac{1}{\sin^2 x} = \frac{1}{4 \sin^2 \frac{x}{2} \cos^2 \frac{x}{2}} = \frac{1}{4} \left[\frac{1}{\sin^2 \frac{x}{2}} + \frac{1}{\cos^2 \frac{x}{2}} \right] = \frac{1}{4} \left[\frac{1}{\sin^2 \frac{x}{2}} + \frac{1}{\sin^2 \frac{x+\pi}{2}} \right].$$

(b) Gdy k zmienia się od 0 do $2^n - 1$, to wartości $\sin \frac{(2k+1)\pi}{2^{n+1}}$ rozmieszczone są na wykresie funkcji $\sin x$, $x \in (0, \pi)$, symetrycznie względem prostej $x = \frac{\pi}{2}$. Rozważmy argumenty należące do przedziału $(0, \frac{\pi}{2})$, tj. wartości $\sin \frac{(2k+1)\pi}{2^{n+1}}$, gdy k zmienia się od 0 do $2^{n-1} - 1$. Stąd mnożenie odpowiedniej sumy przez 2.

(c) Gdy $x \in (0, \frac{\pi}{2})$, to $\sin x < x < \operatorname{tg} x$ i $\frac{1}{\operatorname{tg}^2 x} = \frac{\cos^2 x}{\sin^2 x} = \frac{1}{\sin^2 x} - 1$, więc $\frac{1}{\sin^2 x} > \frac{1}{x^2} > \frac{1}{\sin^2 x} - 1$. Przyjmując kolejno $x = \frac{(2k+1)\pi}{2^{n+1}}$, $k = 0, 1, \dots, 2^{n-1} - 1$, dostajemy:

$$\begin{aligned} \sum_{k=0}^{2^n-1} \frac{2}{4^n} \cdot \frac{1}{\sin^2 \frac{(2k+1)\pi}{2^{n+1}}} &> \sum_{k=0}^{2^n-1} \frac{2}{4^n} \cdot \frac{1}{\left[\frac{(2k+1)\pi}{2^{n+1}} \right]^2} \\ &> \sum_{k=0}^{2^n-1} \frac{2}{4^n} \cdot \frac{1}{\sin^2 \frac{(2k+1)\pi}{2^{n+1}}} - \sum_{k=0}^{2^n-1} \frac{2}{4^n}, \end{aligned}$$

$$\text{czyli } 1 > \frac{8}{\pi^2} \cdot \sum_{k=0}^{2^n-1} \frac{1}{(2k+1)^2} > 1 - \frac{1}{2^n}.$$

Literatura

- [1] M. Aigner, G.M. Ziegler, *Dowody z Księgi*, WN PWN, Warszawa 2002.
[2] J. Górnicki, *Od bzdury do bingo!*, Matematyka-Społeczeństwo-Nauczanie 49 (2012), 21–25.

Pouczające jest poznanie (porównanie) innych dowodów wzoru Eulera podanych np. w [1].